

Нъ по сърдечно си влѣчение
Къмъ Трапезица азъ тръгнахъ.—2
На врѣдъ тамъ тихий вѣтръ вѣе,
Рѣката Янтра тамъ шуми,
А славѣйчето сладко пѣе
И пѣтниците весели.—2

Само менъ не развеселява
Тъзи природна веселба
Но само ми въспоминава
За прадѣднитѣ врѣмена.—2
И дума: „Слушай юнаш' съ внимание
Къмъ тебе вика таенъ гласъ,
Но гледай съ въспоминание
„Живѣе всичко до тозъ часъ.“—2

„Смисли за тази Трапезица;
За този старий нашия градъ.
Той Българска е билъ столица
Измива прародителский грѣхъ.—2
„Съ върната си тукъ дружина
Асѣнъ е нѣкога живѣлъ,
Но много отъ тогазъ се мина
„Отъ какъ съ слава той гърмѣлъ.—2
Отъ тука Български юнаци
Далеко тичали на смъртъ,
Високо вдигали байряци,
Врази кога имъ се явятъ.—2

Чинтуловъ.

Затворникъ на заточение.

Ахъ, другари, чуйте мене
Може би за сѣтний нѣтъ;